

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-86(6)/11/CS

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2011 r.

DECYZJA DIH-2 NR 34/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 25 ust. 1 i art. 33 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199 ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 21 czerwca 2011 r., przedsiębiorcy PETRO-PAL Maciej Sołtysiak Spółka Jawna z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim, od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dnia 7 czerwca 2011 r. (sygn. D/KA.NU-42-63/11 i D/KA.NU.8361.63.2011) wymierzającej przedsiębiorcy PETRO-PAL Maciej Sołtysiak Spółka Jawna z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim, karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z uwagi na niewłaściwie oznakowane urządzenie pomiarowe służące do dystrybucji biopaliwa ciekłego BIO 100 – dystrybutor 016 czujnik objętości 530/00/VIII

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w dniu 28 marca 2011 r., przeprowadzili na stacji paliw w Grabowie n/Prosną przy ul. Przemysłowej 4, należącej do przedsiębiorcy PETRO-PAL Maciej Sołtysiak Spółka Jawna z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim (dalej: Strona lub Przedsiębiorca), kontrolę której zakres, zgodnie z

upoważnieniem nr D/KA-NU-42-63/11, obejmował m.in. oznakowanie dystrybutorów w świetle przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych i na stacjach zakładowych do biopaliw ciekłych (Dz.U. Nr 122, poz. 830), zwanego dalej: „rozporządzeniem”.

W toku kontroli stwierdzono, że oznakowanie urządzenia pomiarowego służącego do dystrybucji biopaliwa ciekłego BIO 100 – dystrybutor 016 czujnik objętości 530/00/VIII, nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu. Nieprawidłowości w przedmiotowym zakresie obejmowały brak oznaczenia znakiem identyfikacji wizualnej dystrybutora używanego do biopaliwa BIO 100 stanowiącego samoistne paliwo oraz brak oznaczenia znakiem identyfikacji wizualnej pistoletu nalewczego do nalewania biopaliwa BIO 100 stanowiącego samoistne paliwo.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 17 maja 2011 r., zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 33 ust. 9 w związku z ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W odpowiedzi na powyższe pismo, Strona podniosła, iż we wszystkich dokumentach handlowych używana jest nazwa BIOESTER, nie zaś BIO 100, a tym samym nie było potrzeby dokonywania zmiany oznaczenia dystrybutora i pistoletu. Jednocześnie Przedsiębiorca stwierdził, iż dokonał zmiany oznaczenia, na zgodne z obowiązującym rozporządzeniem.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, w dniu 7 czerwca 2011 r., wydał decyzję wymierzającą Przedsiębiorcy, karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niewłaściwie oznakowane urządzenie pomiarowe służące do dystrybucji biopaliwa ciekłego BIO 100 – dystrybutor 016 czujnik objętości 530/00/VIII

Pismem z dnia 21 czerwca 2011 r., Przedsiębiorca, złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania w I instancji, względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i nałożonej kary pieniężnej oraz wstrzymanie nałożonej kary do czasu prawomocnego rozpatrzenia odwołania. Strona zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów art. 25 ust. 1 i art. 33 ust. 1 pkt 6 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Pismem z dnia 6 lipca 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Pismem z dnia 15 lipca 2011 r., Strona poinformowała Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż wystąpiła do Ministra Gospodarki z prośbą o dokonanie wykładni przepisów rozporządzenia z dnia 18 czerwca 2010 r. Jednocześnie Przedsiębiorca wniósł o zawieszenie

postępowania do czasu zajęcia stanowiska przez Ministra Gospodarki lub zwrócenie się przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Ministra Gospodarki o dokonanie wykładni przepisów przedmiotowego rozporządzenia albo zajęcie stanowiska przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie wątpliwości podnoszonych przez Stronę w odwołaniu.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

W toku prowadzonego postępowania Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, iż oznakowanie urządzenia pomiarowego służącego do dystrybucji biopaliwa ciekłego BIO 100 – dystrybutor 016 czujnik objętości 530/00/VIII, nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu. Nieprawidłowości w przedmiotowym zakresie obejmowały brak oznaczenia znakiem identyfikacji wizualnej dystrybutora używanego do biopaliwa BIO 100 stanowiącego samoistne paliwo oraz brak oznaczenia znakiem identyfikacji wizualnej pistoletu nalewczego do nalewania biopaliwa BIO 100 stanowiącego samoistne paliwo. Stosownie do postanowień art. 25 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, dystrybutory używane na stacjach paliwowych do biopaliw ciekłych oznakowuje się w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie. Sposób oznakowania dystrybutorów w sposób jednoznaczny regulują przepisy rozporządzenia. I tak zgodnie z § 3 przedmiotowego rozporządzenia, dystrybutor używany do biokomponentów stanowiących samoistne paliwa lub do biopaliw stanowiących samoistne paliwa oznacza się stosowanym na danej stacji paliwowej oznaczeniem określającym rodzaj paliwa ciekłego przeznaczonego do stosowania w typach silników, w jakich stosuje się biopaliwo ciekłe dozowane z dystrybutora oraz znakiem identyfikacji wizualnej. Znakiem identyfikacji wizualnej, jest kwadrat o minimalnej długości boku 60 mm, w którym na niebieskim tle znajduje się oznaczenie BIO 100 w kolorze białym. Takim znakiem oznacza się również pistolet nalewczy wykorzystywany do nalewania biokomponentów stanowiących samoistne paliwa lub do biopaliw stanowiących samoistne paliwa. W tym wypadku znakiem identyfikacji wizualnej, umieszczonym na pistolecie nalewczym, jest koło o minimalnej średnicy 40 mm, w którym na niebieskim tle znajduje się oznaczenie BIO 100 w kolorze białym.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie poza sporem pozostaje fakt, iż w dniu 28 marca 2011 r., na stacji paliw w Grabowie n/Prosną przy ul. Przemysłowej 4, zarówno dystrybutor, jak i pistolet nalewczy nie były oznakowane znakiem identyfikacji wizualnej, zgodnie z przepisami rozporządzenia. W takiej sytuacji zastosowanie mają przepisy art. 33 ust. 1 pkt 6 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, który stanowi, iż karze pieniężnej podlega ten, kto nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej, w

sposób, o którym mowa w art. 25 ust. 1. Wysokość kary w takim wypadku, wskazano wprost w przepisie art. 33 ust. 2 omawianej ustawy i wynosi ona 5000 zł.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego naruszenia przepisu art. 25 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, poprzez przyjęcie, iż oznaczenie dystrybutora i pistoletu nalewczego jako BIOESTER zamiast BIO 100 stanowi naruszenie przepisów ww. ustawy, gdyż samo paliwo nie uległo żadnym zmianom, należy na wstępie stwierdzić, iż przedmiotem niniejszego postępowania nie jest badanie tożsamości paliwa, ani spełniania przez nie wymagań jakościowych, tylko sposób oznakowania dystrybutora i pistoletu nalewczego. W tym zaś zakresie, nie ulega wątpliwości, że zarówno dystrybutor, jak i pistolet nalewczy nie były oznakowane w sposób określony w rozporządzeniu. Argumentację Strony, iż sprzedawca biopaliwa PKN ORLEN S.A., nie dysponował nowymi nalepkami wizualnymi BIO 100, należy uznać za chybioną, gdyż Strona we własnym zakresie powinna dokonać oznakowania dystrybutora i pistoletu nalewczego. Z kolei twierdzenie Przedsiębiorcy o tym, że zawartość nieoznakowanego dystrybutora z biopaliwami nie może zostać pomyłona przez potencjalnego nabywcę z innymi paliwami, gdyż stoi na uboczu, a poza tym nabywcy pytają się o BIOESTER, nie zaś BIO 100 stanowi jedynie subiektywne przekonanie Strony, które nie znajduje odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawa.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego błędnej interpretacji przepisu art. 25 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, polegającej na przyjęciu, że nieaktualne oznakowanie jest tożsame z brakiem oznakowania dystrybutora i pistoletu nalewczego, uniemożliwiającym nabywcom identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego, należy zwrócić uwagę na fakt, iż z treści przepisu art. 25 ust. 1 ww. ustawy wynika, że dystrybutory używane na stacjach paliwowych do biopaliw ciekłych oznakowuje się w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie. Nie ulega wątpliwości, że oznakowanie sprzeczne z obowiązującymi przepisami rozporządzenia, przedmiotowej identyfikacji nie umożliwia. Sam fakt zmiany przez Przedsiębiorcę – w toku postępowania – oznakowania z BIOESTER na BIO 100 oznacza jedynie dostosowanie tego oznakowania do obowiązujących przepisów, lecz nie ma wpływu na wymierzenie w niniejszej sprawie kary pieniężnej za nieoznakowanie dystrybutora i pistoletu nalewczego. Na marginesie należy dodać, że jak Strona sama podkreśla, nazwa BIOESTER obowiązywała do końca 2010 r. Kontrola u Przedsiębiorcy miała miejsce w dniu 28 marca 2011 r. Innymi słowy przedsiębiorca dysponował niemal 3 miesiącami czasu dla dostosowania oznakowania do obowiązujących przepisów.

Mając na względzie odwoływanie się przez Przedsiębiorcę do treści dokumentów handlowych używanych przy zakupie biopaliw, należy stwierdzić, że przepisy ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nie zawierają regulacji dotyczących stosowania w tych dokumentach nazwy BIO 100. Jeśli natomiast chodzi o powołane w treści odwołania świadectwo wzorcowania, wydane przez Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w Kaliszu na BIOESTER, należy stwierdzić, że zostało ono

wydane w dniu 10 września 2010 r., tj. w okresie obowiązywania nazwy BIOESTER, nie zaś BIO 100, co Strona nota bene sama zauważa.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego błędnej interpretacji przepisu art. 33 ust. 1 pkt 6 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, polegającej na przyjęciu, że dystrybutor i pistolet nalewczy w ogóle nie były oznakowane oraz niesłusznego wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 5000 zł., należy stwierdzić, iż brak oznakowania w sposób wskazany w art. 25 ust. 1 omawianej ustawy i zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia jest tożsamy z brakiem takiego oznakowania. Ponownie zatem należy podkreślić, iż w takiej sytuacji zastosowanie mają przepisy art. 33 ust. 1 pkt 6 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, który stanowi, iż karze pieniężnej podlega ten, kto nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej, w sposób, o którym mowa w art. 25 ust. 1. Jeśli chodzi natomiast o kwestię wysokości kary, to wynika ona wprost z przepisu art. 33 ust. 2 omawianej ustawy i wynosi 5000 zł.

Jeżeli natomiast chodzi o pismo Strony z dnia 15 lipca 2011 r. i zawarte w nim wnioski, na wstępie należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zawieszenia postępowania w trybie i na zasadach określonych w art. 97 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. W zakresie wystąpienia do Ministerstwa Gospodarki z prośbą o wykładnię przepisów rozporządzenia, wypada zauważyć, iż Minister Gospodarki nie posiada ustawowych uprawnień do dokonywania wykładni przepisów prawa. Wykładni takiej dokonuje sąd w przypadku toczącego się przed nim postępowania. Z przepisów rozporządzenia jednoznacznie wynika – co podkreślano już powyżej - że po dniu 31 grudnia 2010 r. dystrybutorzy do biopaliw ciekłych powinny być oznakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia, zaś niedostosowanie się do przedmiotowego wymogu zagrożone jest karą w wysokości 5000 zł. Wobec braku ustawowych uprawnień do dokonywania wykładni przepisów prawa przez Ministra Gospodarki, nie ma potrzeby występowania do tego Organu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o co wnosi Strona. Z kolei stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiotowej sprawie zostało szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie wymierzył Przedsiębiorcy, karę pieniężną w wysokości 5000 zł z uwagi na niewłaściwie oznakowane urządzenie pomiarowe służące do dystrybucji biopaliwa ciekłego BIO 100 – dystrybutor 016 czujnik objętości 530/00/VIII.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. PETRO-PAL Maciej Sołtysiak Sp.j.
ul. Ks. Skorupki 3/1
63-400 Ostrów Wielkopolski
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
3. A/a